02/07/2020

“Δεν είναι, παιδί μου, ο τόπος που σώζει, αλλά ο τρόπος”

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Σ’ ευχαριστώ, πάτερ, για όσα μου εξήγησες ως εδώ, είπε ο αδερφός. Πες μου όμως κάτι ακόμα. Πώς δηλαδή, μολονότι υπάρχουν ενάρετοι που δεν έκαναν ποτέ κακό σε κανέναν, οι άνθρωποι σκανδαλίζονται μαζί τους και βαρυγγωμούν και λένε:

«Τι κάθονται αυτοί ανάμεσά μας και μας παριστάνουν τους ευλαβείς; Ας πάνε στην έρημο ν’ αγιάσουν! Αλλά, να! Όσοι είναι κενόδοξοι και ανθρωπάρεσκοι, μένουν στον κόσμο για ν’ απολαύσουν τη δόξα των ανθρώπων».

– Δεν είναι, παιδί μου, ο τόπος που σώζει, αλλά ο τρόπος, η επιμέλεια, η προθυμία και η εγρήγορση του καθενός. Πρόσεξε, και θα σου το αποδείξω με πολλά παραδείγματα:

Πρώτα-πρώτα ο Ενώχ, όπως μαρτυρεί και η Γραφή, ευαρέστησε τον Θεό, μολονότι και στον κόσμο ήταν και οικογένεια είχε και – το πιο αξιοθαύμαστο – ανάμεσα σε ασεβείς ανθρώπους ζούσε.

Θυμήσου έπειτα τον Αβραάμ. Τι φίλος του Θεού αναδείχθηκε! Και να σκεφτείς ότι

κι αυτός είχε γυναίκα και τριακόσιους δεκαοκτώ συγγενείς και δούλους και κοπάδια και χρυσάφι και ασήμι πολύ. Ωστόσο, τίποτε απ’ αυτά δεν στάθηκε εμπόδιο στην ευλάβειά του και στην αγάπη του στον Θεό και, τελικά, στη σωτηρία του. Τι να πούμε όμως και για τον Λωτ; Πού κατοικούσε;

Μέσα στα σκάνδαλα του διαβόλου, ανάμεσα στους Σοδομίτες! Και μολονότι τους έβλεπε ο δίκαιος ν’ αμαρτάνουν συχνά μπροστά στα μάτια του, ποτέ δεν κατέκρινε κανένα. Γι’ αυτό τον αγάπησε ο Θεός και δεν του στέρησε τη βασιλεία Του. Για σκέψου και τον Ιώβ, που ήταν «εὐγενὴς τῶν ἀφ᾽ ἡλίου ἀνατολῶν» (Ιώβ α’ 3).

Και πλούτη είχε και δόξα ασύγκριτη και γυναίκα και παιδιά και δούλους και δούλες. Μα πέτυχε κι αυτός τη σωτηρία του, όπως οι άλλοι. Το ίδιο και ο Ισαάκ και ο Ιακώβ και ο Ιωσήφ και αναρίθμητοι άλλοι, που ευαρέστησαν τον Θεό με τη ζωή τους. Ο Μωυσής πάλι, σε ποιον τόπο επικαλέστηκε τον Θεό; Εκεί, στην Ερυθρά θάλασσα. Και ο Θεός αμέσως του απάντησε: «Μωυσή, Μωυσή, τι με φωνάζεις;» Ο Δανιήλ και οι Τρεις Παίδες πού προσευχήθηκαν;

Ο ένας στον λάκκο, οι άλλοι στο καμίνι. Και ο Θεός τούς άκουσε και έστειλε τον άγγελό Του και τους έσωσε. Κοίταξε και τον Ιωνά, που εισακούστηκε μέσ’ από την κοιλιά του κήτους, και τον ληστή, που από τον σταυρό του άνοιξε με δυο μονάχα λόγια προσευχής τον παράδεισο. Αφήνω από την Παλαιά Διαθήκη τον Εζεκία, τον Μανασσή, τον Δαβίδ, τη Ραάβ και τόσους άλλους. Βλέπεις, λοιπόν, αδελφέ μου, πώς ευαρέστησαν τον Θεό όλοι αυτοί σε διάφορους τόπους, λάμποντας με ποικίλες αρετές; Α, και ο μακάριος Παύλος τι έκανε; Καθόταν στο εργαστήρι του κι έραβε σκηνές.

Ξέρεις όμως ποιος ήταν, πώς κήρυξε και τι έγραψε! Αλλά νομίζω πως είπα ήδη αρκετά. Πιστεύω να έχεις πια πεισθεί, ότι σε κάθε τόπο μπορεί να ευαρεστήσει κανείς τον Θεό. Παντού υπάρχει σωτηρία γι’ αυτόν που προσέχει. Γιατί και ο Θεός παντού είναι παρών.

Ένας ασκητής επίσκοπος: Όσιος Νήφων επίσκοπος Κωνσταντιανής,
έκδ. Ι.Μ. Παρακλήτου, Ωρωπός Αττικής
Πηγή: inpantanassis.blogspot.com/